

Framhald av síðu 14

prátaðu vit um gamlar dagar á Gørðunum.

Giftist til Eiðis

Í 1930 giftist eg við Jóan Petur Poulsen, vanliga nevndur Pedda á Loftu, sum var yngsti sonur Sigmund á Brúgv, seinni var hann róptur Sigmund á Loftu. Vit fingu 7 børn: Herdis, Selmu, Jakoba, Sigmund, Svenning, Olaf og Jónsein. Sum vanligt var tá, so giftust vit inn, og i okkara føri kom tað so at verða inn til foreldrin hjá Pedda. Móðir hansaraæt Súanna og var elsta dóttir Óla bónda, Ellingsgaard, í Garði. Tað var gott at koma á Loft, bæði verforeldrin vóru góð við meg. Hóast hetta vóru eini litil hús, so kundu vit øll búleikast har. Og øll vóru komu væl undan, hóast tíðirnar tá fyrst í tríatiárunum vóru sera truplar fíggjarliga, truplari enn í dag.

Sjómanskona

Jóan Petur var, sum allir aðrir, fiskimaður. Hann var sera raskur og fiskaði nógv og var nógv burtur, fyrst við sluppunum, seinni fór hann við trolarunum hjá Tór-felagnum í Havn, Tórhalli og Tórfinni. Av tí at nakað av jørð hoyrði til húsið, mátti eg - hóast eg fekk trý børn eftir trimum árum - gera alt tað vanliga útiarbeiði. Men tað kom mær væl við at eg í uppvøkstri mínum í Tjørnuvík var von at gera alt útiarbeiði og eisini at ganga til neytar.

Fluttu til Havnar

Í august mánaði fluttu vit til Havnar. Ein hin størsta orsökkin til hesa avgerð var uttan iva hon, at í juli mánaði hetta sama árið - í 1955 - drukknaði 8 ára gamli sonur okkara Olaf niðri fyri Hamrunum á Eiði. Júst henda sama dagin vóru Jóan Petur og synirnir Sigmund og Svenning komnir aftur av Grønlandstúri við trolaranum Gullsøki úr Vestmanna. So tað var eins og at óttin fyri sjónum gjørdist ein viðvirkandi orsök til at avgerðin varð tikið um at fara til Havnar.

Men ætlanin var ikki at verða verandi so leingi, sum vit vóru. Men bómni festu røtur og vit vórðu sjálvi verandi í Havn í 17 ár, til vit fóru norður aftur til Eiðis í 1972 - bara vit bæði. Tá vóru bómni gifti ella fest seg í Havn. Fýra av børnum okkara búgva í Havn. Ein dóttir og ein sonur búgva í Danmark.

Gjerdist arbeiðskvinna

Jóan Petur arbeiðdi fyrst uppá silid hjá Alfred Johannesen, á Rundingi, men longu um heystið 1955 fór

hann at arbeiða á Bacalao, og har var hann í mong ár. Nógv arbeiði var á Bacalao og nógv brúk var fyri kvinnum at pakka saltfisk og at arbeiða uppá klippfisk.

Og eg, sum onganuð hevði arbeiði fyrri - lön - síðan eg giftist, fór at hjálpa til á Bacalao. Nú vóru bómni øll vaksin uttan tann yngsti sonurin. Tíðin á Bacalao gjørdist ein serstøk tíð við upplivingum. Ein kom at kenna so nógv fólk og vit høvdu tað so stuttligt. Har var mong ein skemtungarløta meðan vit stóðu við nál og trád og seymaðu saltfiskapossar og fekk eg har vinir fyrri lívið. Hetta var eitt serligt kapitull í lívinum hjá mær og manni mínum, sum eisini kom at kenna nógv fólk ta tíðina.

Arbeiðsósømjur

Í dag verður ofta talað um arbeiðsósømjur. Men tá vóru eisini ósømjur á arbeiðsplássinum. Eg minnst onkrar slíkar arbeiðsósømjur á Bacalao, men tær vórðu altíð loystar á ein friðarlígan hátt. Orðadráttur kundi vera og tað kundi standa hart á, men báðir partar vóru virðing hvør fyri øðrum.

Her minnst eg serliga Andreu Ártung, sum var formaður í Havnar Arbeiðskvinnufelag. Hon kundi koma út á Bacalao og siga við okkum: "Tit, steðgið arbeiðinum".

Og vit steðgaðu. Tað var ein slíkur myndugleiki og fastleiki yvir tí kvinnuni. Síðani fór hon at tala við leiðsluna um tað, sum var galið. T.d. kundi onkrar kvinna hava verið koyrd til hús. Men so kom Andrea aftur til okkara og segði: "Nú er alt í lagi, nú kunnu tit byrja aftur".

Mennirnir lurtadu eftir henni og virdu hana.

Fall væl til í Havn

Tað mundi ikki vera meira enn eini 5000 fólk í Havn, tá ið vit komu suður í 1955. Vit komu suður við Víkarbátinum "Reynir", sum teir á Neystabø áttu. Fyrstu trý árin leigaðu vit á Húsabrugv 7, í somu lónini sum Hósvíksjakkup búið. Har á Húsabrugv fingu vit nógv vinfólk. Øll har rundan um vóru líka fitt. Har búið Herborg hjá Pól á Børð, synirnir hjá Hósvíksjakkupi, Addaba, Helena Barendsen, sum ofta kom inn á gólvíð, foreldrin hjá Jóhann Mortensen, útvarpsmanni, sum búði hjá Kjernes og mong onnur úti á Reyni eisini.

Eg fall væl til í Havn. Eg havi altíð hildið at havnarfólk hava verið so sera fitt og altíð tikið væl ímóti bygðarfólki, tað má eg siga. Og sjálvt um eg nú trívist betur at vera í gomlu hús-

Framhald á síðu 26

Bilurin er illa farin aftaná ferðsluóhappið í R.C. Effersøesgøtu hósdagin. Mynd: Kalmur

Fullur í ferðsluni

Tað var ein ordans útpurring ein maður fekk í R.C. Effersøesgøtu hósdagin tá hann rendi uppí ein bil sjálvasta danska hervaldinum

Vanliga gongst væl at koyra omangjøgnum R.C. Effersøesgøtu og aðru

hvørja ferð ella har á leið er neyðugt at steðga fyri reyðum. Men hósdagin

vað ein bilur steðgaður eitt sindur longur uppí R.C. Effersøesgøtu, nevniliga har Gripsvegurin gongur oman áðurnevndu gøtu.

Ein grønur bilur hjá Færøernes Kommandu stóð miðskeiðis á vegnum og blinkaði. Hann skuldi niðan eftir Gripsvegnum og biðaði eftir lögum at snara til vinstri. Hetta er ein tann mest nýtta gøta í Havnini og mótgangandi ferðslan er vanliga tøtt.

Meðan danski hermaðurin biðar hoyrir hann ein hvøllan brest og bilurin verður harðliga skumpaður frameftir. Ein bilur

hevur rent á hann aftan frá. Skaðin var somikið stórur og neyðugt var at senda boð eftir Giss frá Snarhjálpi, at fáa tann eina bilur burtur.

Maðurin sum hevði rent á varð fluttur á politistøðina og har var ongin ivi, maðurin var nógv ávirkaður av rúsdrekka. Hann er nú skuldsettur fyri rúsdrekkakoyring. Koyrikortið er tikið frá manninum og hann sleppur helst at sita. Men hetta velst um leikin í rættinum.

jústinus

Eldherjaður bátur sakk

Tvøroyri: Hóskvøldið kom norsk linubáturin Juvel á Vág við einum manni á Tvøroyri. Maðurin var farin til útróðrar við glastrevjabátinum Samantha. Men eldur kom í bátin, tá hann var staddur átta fjórðingar úr

Nípuni. Tað eydnaðist manninum at fáa bjargingarbátin út og fara í hann. Báturin sakk. nakað seinni kom norsk linubáturin fram á gummibátin. Maðurin hevur tað gott.

je

Eldri maður svav úti

Tórshavn: Hóskvøldið varð ein maður fluttur av skaðastovuni og á politistøðina at sova rúsin út. Maðurin var væl uppí

sekstíárunum og var funnin Undir Heygnum. tey sum funnu mannin fluttu hann á skaðastovuna, men har var bara staðfest, at maðurin var dýrandi fullur. Og hann svav rúsin av sær á politistøðina. Maðurin er væl kendur av politinum.

je

Ny tvangsauktion

På Dommerkontoret, C. Pløyersgøta 1, Tórshavn, afholdes

mandag den 17. maj 1993 kl. 09.00

ny tvangsauktion (AS nr. 715/92) over matr. nr. 436 og 437, Toftir, bygning på lejet grund, beliggende Toftir.

Auktionen er begæret af advokat Páll Nielsen, Advokatvirkið, 100 Tórshavn, tlf. 1.2171 (j.nr. 6387.001) på vegne en pant- og udlægshaver.

Ejendommen er en erhvervsbygning, det bebyggede areal udgør 2.800 kvm. i 2 etager. *

Ejendommen kan ses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til gennemsyn på dommerkontoret.

Færøernes fogedret,
den 29.04.93
Mette S. Nielsen
dfm.